

[Jørgen Jensen]

ikke kunne flyve, når det var mørkt eller det var regnvejr, og man har nu fået at vide, at de overhovedet slet ikke kan flyve. Det kan da godt være, at de kan stå på landingspladserne som attrapper og skræmme fjenden, men så kunne man lige så godt lave dem i papmaché. Det var billigere. Vi har sagt, at de penge kunne vi spare.

Vi har også sagt, at det var rimeligt, om Danmark begyndte at leve op til Helsinkierklæringen og i stedet for at øge spændingen satte ind for afspændingen og bekæmpede militarismen i Danmark. Det ville være mere nødvendigt, at vi gjorde dette. Jeg vil godt sige, at det er ikke floskler, og denne politik bygger i virkeligheden også på det grundlag, socialdemokratiet normalt bygger på, nemlig kravene og ønskerne ude i arbejderklassen og i fagbevægelsen. Derfor er valgets hovedspørgsmål ikke, om firkløverpartierne skal have magt, for de ville overhovedet ingen magt og indflydelse få, hvis socialdemokratiet ville være med til at samle venstrefløjen om den politik, som arbejderklassen er enig om skal føres. Så ville det også være den, der kunne gennemføres efter den 23. oktober. Derfor: erkend situationen, tag ved lære af de 13 måneder, og begynd så at føre politik i dette land!

Ole Vig Jensen (RV):

Vi ønsker fra det radikale venstres side ikke at knytte mange bemærkninger til SV-regeringens fald. Den historiske regeringsdannelse er blevet en parentes i dansk politik, og det er desværre en iøjnefaldende kendsgerning, at socialdemokratiet og venstre efter deres samarbejds eksperiment efterlader landet med større økonomiske problemer, end da de tiltrådte.

Regeringens økonomiske politik er totalt slået fejl, og det er tankevækkende, at socialdemokratiet og venstre har måttet give op på et tidspunkt, hvor man uden folketingets indblanding i fred og ro har kunnet tilrettelægge den nødvendige økonomiske politik. Regeringen har haft 3 måneder til at forberede den lovgivning, som den vidste den havde et flertal til at gennemføre. Det er længe siden, en regering har haft så gode betingelser for at gøre sit arbejde. Så meget mere beskæmmende er det, at regeringen har kastet ansvaret fra sig.

Der er naturligvis en forklaring på, hvorfor SV-samarbejdet så totalt har lidt skibbrud. De to partier har forsømt at aftale en fælles langsigtet indsats over for de økonomiske problemer og har alene levet i troen på og håbet om, at det nok skulle gå. Vi var nogle, der fandt det letsindigt, og de to partier kan ikke hævde, at de ikke er blevet advaret mod mangelen på en fælles målsætning for regeringens politik. Det er ikke bagklogskab, når der i dag kan drages den lære af SV-regeringens forlis, at når en ny regering skal dannes efter dette valg, må det ske på baggrund af en konkret og langsigtet regeringsaftale mellem de partier, der tager medansvar for regeringens tilblivelse. Det er det radikale venstres erfaring efter mange års regeringssamarbejde, der har omfattet såvel socialdemokratiet som partiet venstre, at det netop er gensidigt forpligtende aftaler om konkrete politiske initiativer, der binder samarbejdspartnerne sammen, og som skaber politiske resultater.

Derfor ønsker det radikale venstre, at der straks efter folketingsvalget indgås en 4-årig rammeaftale om den samlede indkomst- og omkostningsudvikling her i landet. Formålet med en sådan langsigtet og omfattende aftale skulle være at bremse inflationen og dermed forbedre konkurrenceevnen. Lykkes en sådan politik, har vi skabt de bedste betingelser for at øge beskæftigelsen og nedbringe betalingsunderskuddet over for udlandet. Efter radikal opfattelse har vi ikke noget andet valg. Den stærke inflation har skadet samfundet som helhed, og den er i øvrigt hårdest ved de dårligst stillede grupper. Derfor vil en bredt anlagt inflationsbekæmpelse være et selvfølgelig radikalt krav til en kommende regering.

Imidlertid er det ikke forsvarligt alene at begrænse stigningen i indkomster og dæmpe omkostningsudviklingen, hvor betydningsfuldt det end måtte være for de fleste i det danske samfund. Efter radikal opfattelse må der stilles garantier for, at lønmodtagerne ikke alene kommer til at bære de økonomiske byrder. Derfor ønsker vi, at en rammeaftale skal udbygges med konkrete initiativer, som giver den nødvendige sociale garanti, og som sikrer en bedre fordeling af indkomst og forbrug, og som samtidig tilskynder til øgede erhvervsinvesteringer.